

Herinneringen aan het Leopoldpark

Eendenhuisjes, een hert en een hoekige paddenstoel sierden het Leopoldpark

■ Een reportage in deze reeks begint regelmatig met een toevallige ontmoeting met een lezer, die spontaan over het Oostende van vroeger begint. Een dergelijk gesprek begint regelmatig met de vraag : „Weet je nog uit de tijd van toen ?

De herinneringen aan het Oostende van vroeger gaan vooral over de Visserskaai, het strandleven en het Leopoldpark. Voor verrassend veel Oostendenaars is dit laatste

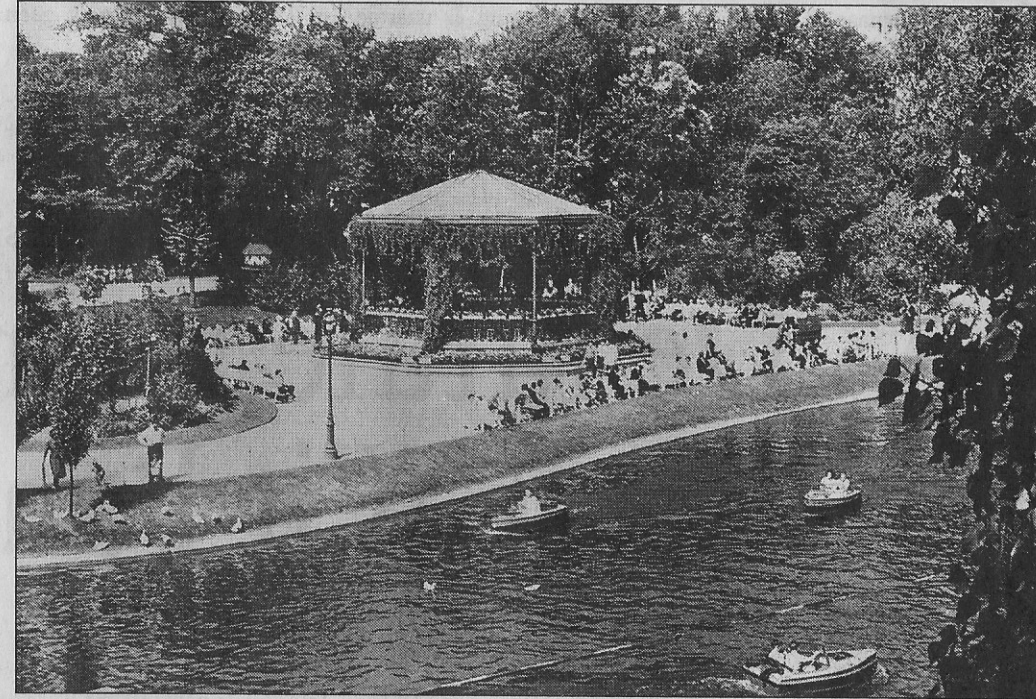
een geliefd onderwerp, waarschijnlijk om hun kennis over ons geheugen te meten.

Zo wordt regelmatig verwezen naar het Hert, één van de standbeelden die in de Hof la-

gen, zoals er nu nog op een restant van de oude Oostendse vestingmuren de Leeuwin ligt.

Ook de Trinkhall blijft een onderwerp dat de mensen blijft boeien. In de Trinkhall kon het publiek bronwater drinken of een bad nemen. Naar het paviljoen liep een ijzeren hangbrug die ook in de herinnering is blijven leven.

Maar er zijn ook nog andere herinneringen aan het Leopoldpark. Zo zijn er de lelijke paddestoelen, die dicht bij het water stonden en 's avonds

Motorbootjes toerden eindeloos rond het 'eilandje'.

verlicht werden. Er waren ook de motorbootjes die de rust in het lieflijke park verstoorden met hun hinderlijke motorgeloei.

Eendenhuisjes

Gelukkig zijn het vooral mooie herinneringen die over het park blijven hangen. Zo weten veel mensen nog hoe in de zomer de kliek van de Zee-macht elke donderdagnamiddag op de muziekkiosk een

concert ten beste gaf. Veel Oostendenaars waren al lang voor het begin van het concert aanwezig om toch een plaatsje op een van de zitbanken te bemachtigen. Ook de sierlijke eendenhuisjes in het midden van de vijver zijn er niet meer. Over de verdwenen boot van de ontdekkingsreiziger Stanley hebben we eerder al geschreven.

Als we verder in onze herinneringen aan het Leopoldpark duiken, halen we ook de reuzenvis op die op de pelouse

stond en een paviljoentje nabij de Jozef II-straat waarin arbeiders van de stad neerdaalden om de riolen te inspecteren. En herinnert u zich nog de ijzeren hangbrug met wat rotsen ernaast om de aarde tussen weg en brug tegen te houden ?

De vele vragen en de herinneringen van de Oostendenaars bewijzen dat de meeste mensen nauw met hun stad begaan zijn. Het doet ons deugd dat er zoveel mensen zijn die met liefde over hun stad spreken.